

Felfedeztük az élményparkot

Hétfőn délután osztályunk az alsóerdei élményparkban járt a Zalaegerszegi Tankerületi Központ szervezésében, így az erdő közepén megbúvó játékok között tölthettünk el két fantasztikus órát. Bátran másztunk fel a fák közé, csúsztunk le a hosszú, kanyargós csúszdákon, szálltunk magasba a hintákon. Figyelmesen, a szabályokat betartva gokartoztunk is.

Megfogadtuk, hogy családjunkkal, barátainkkal biztosan visszatérünk még ide.

1. c osztály tanulói

A magyar kultúra napja, avagy 200 éves a Himnusz

A magyar kultúra napját, január 22-ét 1989 óta ünnepeljük. Kölcsey Ferenc 1823-ban, 200 évvel ezelőtt ezen a napon tisztázta le Szatmárcsekén a Himnusz kéziratát. A költemény mára magyarságunk egyik legfontosabb szimbólumává vált. Ebből az alkalomból egy videót tekinthetünk meg irodalomórán, amelyben több érdekességet hallhattunk 200 éves nemzeti énekünkről. Ezekre a kérdésekre kaptunk választ a Himnusz terei című videóban: Mi mindent szimbolizál a magyar himnusz? Igaz-e, hogy Erkel Ferencet kényszerítették a Himnusz megzenésítésére? Mi volt a katolikus egyház legfőbb kifogása a Himnusz ellen? Hol van a helye más nemzetek himnuszai között?

A Himnusszal kapcsolatos videót az alábbi linken tekinthetjük meg:

<https://www.youtube.com/watch?v=vwlb3Qu9uUU>

A Himnusz előtt

Kölcsey műve előtt a katolikus magyarság néphimnusza a Boldogasszony Anyánk és az Ah, hol vagy, magyarok tündöklő csillaga? kezdetű ének, míg a református magyarságé a Tebenned bízunk, elejétől fogva című 90. zsoltár volt. Hivatalos alkalmakkor ugyanis Magyarországon az osztrák császári himnuszt játszották, amely mellett gyakran felhangzott a Rákóczi-nóta is.

A költemény megzenésítése

A vers megzenésítésére 1844-ben írtak ki pályázatot, amelyet Erkel Ferenc, a pesti Nemzeti Színház karmestere nyert meg. Pályaművét 1844. július 2-án mutatták be a Nemzeti Színházban a zeneszerző vezényletével. A Himnuszt szélesebb nyilvánosság előtt 1844. augusztus 10-én énekelték először az Óbudai Hajógyárban a Széchenyi gőzös vízre bocsátásakor, hivatalos állami ünnepségen pedig 1848. augusztus 20-án csendült fel először.

Mikor vált hivatalos nemzeti himnuszunkká?

Hivatalosan 1989-ben került bele a Magyar Köztársaság alkotmányába, azonban a Magyar Országgyűlés már 1903-ban elismerte a magyar himnusz hivatalos voltát, de I. Ferenc József magyar király ezt a törvényjavaslatot nem szentesítette, így hivatalosan nem lépett hatályba. A 2012-be hatályba lépett Alkotmányban ezt olvashatjuk: „Magyarország himnusza Kölcsey Ferenc Himnusz című költeménye Erkel Ferenc zenéjével”.

Események a magyar kultúra napján

A magyar kultúra napján országszerte számos kulturális és művészeti rendezvényt tartanak. E naphoz kapcsolódva adják át a magyar kultúrával, az oktatással, pedagógiai munkával kapcsolatos díjakat. Az ünnep alkalmából a magyarság idehaza, a határokon túl és szerte a világban megemlékezik a magyar kulturális értékekről, hiszen a magyarok által létrehozott kulturális értékek, felfedezések, szellemi alkotások nemcsak a magyar nemzetet, de az egész világot gazdagítják. Ezekre minden magyar ember büszke.

Végül egy érdekességet szeretnék megemlíteni. Valószínűleg kevesen tudják, hogy a Himnusz szövege és kottája megtalálható az útleveleinkben is. A jelenlegi magyar útlevelekben kétféleképpen is felbukkan nemzeti énekünk: a műanyag adatlapon dombornyomással látható a kézirat szövegének részlete, az útlevél lapjain pedig UV-fény alatt látszanak a zenemű kottái.

Készítette: Horváth Anna Sára (10.A)
Zalaegerszegi Ady Endre Ált. Isk., Gimn. és AMI

A gázolás

A távolodó autó hangja sokáig kellemetlen maradt. Mi is történt, én nem láttam. Akkor értem a helyszínre, mikor megérkezett a mentőautó, és a rendőrautó hangosan szirénázva, padlógázzal elhajtott.

A barátaim mesélték el, hogy baleset történt. Egy kisgyerek a parkban focizott. A labdája kigurult az útestre. A srác, körül sem nézett, úgy rohant utána. Arra jött egy autó, ami nem tudott megállni, és elütötte a kisfiút. Nagyot esett, de egyből talpra állt. Nagyon sokan siettek a segítségére, egyedül a gázoló nem állt meg, egyszerűen továbbhajtott. Az emberek hívták a segélyhívót, a 112-t. Szerencsére az egyik barátom nagyon szemfüles volt, felírta a piros terepjáró rendszámát és átadta a rendőröknek. A rendőrök biztosították a helyszínt, majd a gázoló nyomába eredtek. A mentőbe berakták a fiút, ahol megállapították, nagy baja valószínűleg nem lett, de azért bevitték a kórházba megfigyelésre. Az esti híradóban később láttam, hogy meglett a tettes. Azért hajtott el, mert nem akarta vállalni a felelősséget. Azt gondolta, a fiú felkelt, így semmi baja nem lett.

A tanulság az, hogy mielőtt lelépünk az útestre, mindig nézzünk körül. Ha bajt okozunk, vállalni kell érte a felelősséget. Ha valaki bajba kerül, segíteni kell neki.

A kedvenc madaram a fehér gólya

Azért kedvelem a fehér gólyát, mert a nagyapám háza előtt a villanyoszlopon van egy fészek, ahol nyáron megfigyelhetem, hogy miket csinálnak. Minden évben egy pár érkezik vissza a fészekbe.

A fehér gólya teste piszkosfehér, de evezőtollai, nagy szárnyfedői és válltollai feketék. Az öreg madarak lába és hosszú csőre piros. A gólyák nagy része olyan települések kéményein, villanypóznáin fészkel, aminek közelében nedves, mocsaras rétek vannak. Március 15-e körül érkeznek vissza az országba. Az első hetek a fészek javításával telnek, gallyakkal újítyják fel a hiányzó részeket. A fészekjavítás után a tojó hamarosan elkezdi kotlani, általában kettő, három tojást raknak, a párok felváltva kotlanak. 33-34 nap alatt kelnek ki a fiókák a tojásból. Miután kikeltek, az egyik szülő a kezdeti időszakban állandóan védi az időjárás szélsőségeitől és a ragadozó madaraktól őket. A fiatalok 8 hetes koruk után teszik meg az első repülésüket a fészek körül. Táplálékuk változatos, férgekből, rovarokból, halakból, kételtűekből, hüllőkből és más kisebb gerincesekből áll. Augusztus 20-a körül indulnak útra Afrikába.

Hazánkban fokozottan védett madár, természetvédelmi értéke 100.000 Forint.

Készítette: Pálfi Jázmin, 5.a

Ady Iskola

A kedvenc madaram: a hullámos papagáj

Azért ez a kedvencem mert szép minták vannak a szárnyán. A legkisebb és leggyakoribb laposfarkú papagáj.

Színe és mintázata: A nevét a fején és a háta elülső részén található finom hullámos mintáról kapta, ami szélesebb fekete csíkokként folytatódik a szárnyán. Fejének elülső része világossárga, ami a torkáig tart. A vadon élő alak zöld színű. Fejének elülső része sárga, fejének alsó részén egy nagy kerek folt található, torkán pedig egy sor ovális fekete folt van. Háti felületén a fekete alapszínű tollak sárgán szegélyezettek.

Származása: Eredetileg Ausztráliából származik, a legkedveltebb háziállatként.

Szaporodása: Fűvel bélelt faodvakban fészkel. Fészekalja 4-8 tojásból áll, melyen 16-18 napig kotlik. A fiatalok egy hónap múlva hagyják el az odút, és már ekkor megkapják felnőttkori színezetüket, ami esetleg még árnyalatában változhat egészen addig, míg a madár ivaréretté nem válik.

Táplálkozása: Főként fűmagvakkal táplálkozik. Ezek közül a legfontosabb, legkedveltebb élelme a köles.

Életmódja: Kóborló életmódot folytat, ahol vizet és ennivalót talál, ott van a hazája. 5-8 évig él.

Csernák Hanna, 5.a

Zalaegerszegi Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és AMI

A remény hal meg utoljára

A távolodó autó hangja sokáig kellemetlen maradt. Toto Wolf, a Mercedes csapatfőnöke döbbenten állt a történetek előtt. Nehezen tudta elhinni, hogy kollégája, Eddy, a csapat tehetséges fiatal járműmérnöke elárulta őt, és átigazolt a Ferrarihoz, ahol több pénzt ígértek neki.

Eddy már három éve a csapatnál dolgozott Brackeyben, a bázison. Senki sem számított rá, hogy beül a Mercedes csapatától ajándékba kapott kocsijába, és egyszerűen kihajt a kapun. Tél volt még, a hó csak úgy szakadt. A csapattagok a bázis bejáratnál álltak, és néztek maguk elé, fejükben cikáztak a gondolatok, akár egy hóförgeteg.

- Mi lesz most velünk?- töprengett lehajtott fejjel a csapatfőnök. –Egy hónap múlva indul a Forma 1-es versenysorozat!

- Ne aggódj, találunk másik mérnököt - bátorította a tartalékpilóta, Mick.

- Ugyan, úgyis én leszek a világbajnok, mérnökkel vagy anélkül, mit számít az!- hencegett Charlos, a csapat első számú pilótája.

- Jaj, ne menőzz már itt, inkább segítsd megoldani a problémát!- szólt vissza idegesen George, a másodpilóta.

- Nem hiszel benne, hogy én vagyok a legjobb versenyző, ugye?- kérdezett vissza Charlos.

- Hát persze, te vagy a legjobb, bár ha jobban belegondolok, egy sündisznó is tehetségesebb nálad!- sértegette George Charlost.

- Gondolkodj el esetleg azon, hogy miért te vagy a másodpilóta-vágott vissza Charlos.

George már éppen nyitotta volna a száját, hogy válaszoljon, de Toto közbeszólt.

- Elég legyen, fiúk! Micknek igaza van, Eddy pótolható - mondta Toto. - Ez a fejlesztés amúgy sem volt túl jó.

- Rendben, akkor mi lenne, ha az aerodinamikai csoportból neveznénk ki valakit Eddy helyére?- kérdezte George, diplomatikusabb stílusra váltva.

- Hm, ez elég jó ötlet- mondta Toto.

A fiúk lassan bementek, és igyekeztek a munkájukra koncentrálni, de még mindig a fülükben visszhangzott Eddy kocsijának hangja.

Egy hónappal később.

Elérkezett az első futam hétvégéje Bahreinben. A szakértők a Ferrari csapat győzelmét várják, hiszen a tegnapi időmérőt is a csapat tavalyi világbajnok pilótája, Ralf Schmitz nyerte, nem túl nagy meglepetésre, így ma ő birtokolja az első rajtkockát. A Ferrari előnye egyértelmű, de talán még a Mercedesnek sem kell feladni a reményt, hiszen a Charlos Cooper, a csapat fiatal versenyzője rajtol Ralf mellől.

Mindenki nagyon izgatott volt, a csapatok sok időt és pénzt fektettek az idei fejlesztésekbe. Vajon ki nyeri az első futamot?- ez motoszkált mindenki fejében.

A lámpák kigyulladtak, és mikor kialudtak, kezdetét vette a bahreini verseny.

A rajtnál Charlos és Ralf egymással csatáztak egészen az első kanyarig, ahol Charlos kénytelen volt elvenni a gázt, és maga elé engedni a jobb pozícióban lévő Ralfot. Hiába támadta a Mercedes a Ferrarit, nem sikerült megelőznie, így Toto Wolf végül úgy döntött, hogy kihívja Charlost a boxba kereket cserélni.

Max Brown, a Mercedes mérnökének javaslatára, az autó hátsó szárnyán is állítottak, és ezt követően Charlos lényegesen gyorsabb lett a pályán, miközben a Ferrari folyamatos gumikopással küszködött. Négy körrel a futam vége előtt Charlos könnyedén megelőzte a Ferrari pilótáját, és megnyerte a futamot.

A dobogón álló Charlost látva a Mercedes csapatból már senki sem sajnálta, hogy Eddy elhagyta őket, Max tökéletesen pótolta a őt.

Nagy-Gaál Viola, 7.c

Zalaegerszegi Ady Endre Általános Iskola, Gimn. és AMI

A távolodó autó hangja

Az utcánk, ahol lakunk, több sávos. Két sávon felfele, két sávon lefele vezet ki a városból. Van parkolósáv is.

Időnként a parkolósávban állnak autók, melyekben dübörög a zene, illetve túráztatják őket. A sávokban pedig versenyeznek az autókkal, nyomják nekik a gázt. A lámpák előtt várakozó autókból is üvölt a zene időnként. A motorosok berregtetik motorjaikat. Van, hogy egy keréken robognak, és közben a kipufogót puffogatják.

A nyáron részesei voltunk egy autóversenynek. Az erkélyről figyeltük, és hallgattuk a különböző túráztatott, durrogatott hangokat. A környék az autók hangjától volt hangos. Ezek kellemetlen, idegesítő hangok.

Nemrég azonban különös zajra riadtunk fel éjjel. Ilyet még nem tapasztaltunk. Egy autó nagyon különös csettegő, robbanó, leírhatatlan hangokat hallatott. Már messziről lehetett hallani érkezését.

A távolodó autó hangja sokáig kellemetlen maradt. Nehezen aludtunk vissza.

Mészáros. Fanni, 7.c

Zalaegerszegi Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és AMI

A távolodó autó hangja...

A távolodó autó hangja még sokáig kellemetlen maradt a síri csendben, amely pár perce a pusztára telepedett. Triss továbbra is a stoppolással próbálkozott és ahányszor elment egy autó lassítás nélkül azt mondta, hogy tapló, majd rám kiabált, hogy én is csinálhatnék végre valamit. Erre én visszaordítottam, hogy mégis mit tudnék csinálni?! Erre ő, hogy nem tudja bármit csak keljek fel a földről. Ez így ment vagy fél órán keresztül, amíg aztán meg nem unta az ácsorgást és lefeküdt mellém a földre, hogy azt mondja sajnálja, hogy bunkó volt velem és már érti miért nem akartam felkelni a földről.

- Fogd be, Kate!

- Bocsi, de valamivel muszáj lekötönnöm az agyam, különben itt helyben begolyózok. Ilyenkor nagy pech, ha az embernek nincsenek barátai és az egyetlen emberi lény, akit képes elviselni, nem töltötte fel a telefonját, ugye, Triss?

- Na meg az is elég nagy pech, ha olyannal vagy összezárva, aki percenként az idegeidre megy, nem igaz, Kate?

- Lehet, hogy idegesítő vagyok, de te se vagy egy leányálom, mit ne mondjak.

- Na de Kate! Hogy mondhatasz ilyet?

- Te kezdted.

- Nem igaz! Lapozz csak vissza a képzeletbeli regényedben, hogy lásd ki is kezdte pontosan!

- Hát, ha nem te, akkor kizárásos alapon én, mivel ketten vagyunk. Amúgy nem kell visszalapozni mert egy oldalon van a párbeszédünk.

- Ja, tökmindegy.

És ezzel a mondattal Triss lezárta a beszélgetésünket, és elmerült a gondolataiban, akárcsak jómagam.

- Kate! Csitt!

- Jó, bocs, akkor folytatom magamban.

Szóval a sors nehéz útra terelt minket, mivel vagy hazagyalogolunk úgy, hogy azt se tudjuk, hol vagyunk, vagy várjuk, hogy elvigyen az éhség, a vadállatok, vagy csak szimplán elhordjon minket a szél. Amint ezt fejben kimondtam, hatalmas szélvihar keletkezett és mindenhol sötét volt pont, mint a „sötétben zuhanok a semmibe” fajta álmokban, és mikor megpróbáltam felállni, azonnal visszaroskadtam az éhségtől, de mikor felnéztem Triss már sehol se volt csak vészjóslóan vöröslő szempárokat láttam. Azonnal elkezdtem futni az úton, de hirtelen a semmiből feltűnt egy autó, ami vészesen közeledett felém. Elfutni már nem lett volna időm, úgyhogy a „kezemmel védekezek, mert úgy biztosan nem fognak elütni” típusú technikát választottam, de mikor az autó veszélyesen közel került hozzám, és el kellett volna, hogy üssön, egyszerűen átment rajtam. Minthogyha szellem lennék. De nem vagyok. Ráeszméltem, hogy még mindig itt vannak a vadállatok, úgyhogy nekiálltam eszeveszettül rohanni tovább az út mentén és valószínűleg ezért nem vettem észre a lábam előtt

terpeszkedő, feneketlennek ható szakadékot. Csak zuhantam és zuhantam megállás nélkül. Aztán egyszer csak földet értem. Pontosabban vizet. Hihetetlen erővel csapódtam a vízbe és...

- Mi a... - riadtam fel hirtelen – Ezt az egészet csak álmodtam?

- Szia, kicsim - jött be anyukám a szobámba –, de jó, hogy ébren vagy, már azt hittem beteg vagy. Tudod te, mennyi az idő?!

- Nem, mennyi? – érdeklődtem.

- Fél három van, kislányom. Délután, mielőtt megkérdeznéd.

- Mennyi?! Miért nem keltettél fel, nekem be kéne mennem a városba háromra?!

- Akkor jobb, ha sietsz – mondta, és ezzel kiment a szobámból.

Kikeltem az ágyból, gyorsan összekészülődtem, majd elrohantam a háromnegyedes buszra. Szerencsére időben beértem a városba, és lehet, hogy nem indult fényesen a napom, beláttam, hogy egy furcsa álom nem vetülhet rá az egész napomra, és ahogy azt terveztem, a nap hátralevő része csodásan alakult.

Kámán Orsolya, 7.c

A vándorsólyom

A Föld leggyorsabb állatát szeretném bemutatni, amely a vándorsólyom, a sólyomfélék családjának az egyik legnagyobb elterjedési területtel rendelkező képviselője.

Bármerre is utazunk a világban, az Antarktisz kivételével az összes kontinensen megtalálhatjuk. A magas hegyvidék lakója, főleg a meredek sziklafalakon fészkel. Az egyik leggyakoribb településen fészkelő ragadozómadárként világszerte költ nagyvárosok belső kerületeinek felhőkarcolóin, magas épületein is.

Hazánkban is rendszeresen fészkelő, de nem gyakori madár. A Pilisben találkozhatunk vele leginkább. Érdekesség, hogy az ezredforduló táján egy tojó vándorsólyom jelent meg a budapesti Szent István-bazilikán, amelyet a helyi madarászok Pirinek kereszteltek el. Hiába telepítettek neki költőládát az egyik toronyba, Piri nem talált párt magának és sajnos 2005 után többé nem is jelent meg a bazilikánál.

A vándorsólyom akkora, mint egy nagytestű varjú. Kékesszürke háta, hófehér alapon sorokba rendeződött fekete, csepp alapú pettyes hasi része és fekete feje van, amelyen szintén fekete „bajusz” húzódik. Már megjelenésével lenyűgözi az embert. A tojó jóval nagyobb, mint a hím.

A vándorsólyom főleg a sebessége miatt ismert, mivel zsákmányszerzéskor irányított zuhanórepülés közben képes elérni akár a 322 km/h-t, és ezzel a Föld leggyorsabb állata.

Legfőbb táplálékát a közepméretű madarak alkotják, de kisebb emlősökre, hüllőkre, sőt még rovarokra is vadászik.

Főként az I. világháború táján a híradásokat szállító postagalambok védelme érdekében irtották a sólymokat.

Az ivarérettséget életének első éve végén éri el. A vándorsólyom tartós, gyakran élethosszig tartó párkapcsolatban él, és mindig ugyanarra a költőhelyre tér vissza. Az udvarlási szertartás a levegőben játszódik le. A költési időszak élőhelytől függően változó, az északi félgömbön általában február-március között van.

A tojó általában 3-4 tojást rak, a tojások színe a fehértől a piszkossárgáig változhat, vörös vagy barna mintázattal. A tojásokon 29-33 napig kotlanak. Kikelés után, a fiókákat krémes-fehér színű pihe borítja. Lábaik testükhöz képest nagyon nagyok. A fiókákat mindkét szülő eteti és gondozza. A fiatal madarak 42-46 nap múlva repülnek ki, de ezután is még vagy két hónapig a szülők etetik őket.

Több évtizednyi szünet után 1997-ben költött újra Magyarországon a vándorsólyom. A Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület a 20 éves évforduló tiszteletére 2018-ban az év madarává választotta ezt a nagyon gyors ragadozót.

Czinder Gerda 5.a
Zalaegerszegi Ady Endre Ált. Isk. Gimn. és AMI

Megemlékezés Ady Endre halálának évfordulóján

*„...Nem láthatjátok többé mását,
emberformában élő társát
a Csodának, ki lánggal égett,
míg egy órában porrá égett.”*

Iskolánk névadója, Ady Endre 1919. január 27-én halt meg Budapesten. Még 42. életévét sem töltötte be. Halálának 104. évfordulójára emlékeztünk a múzsájáról készült Lédaszobor előtt. A mottóként szolgáló versrészletet Ady Endre felesége, Boncza Berta (Csinszka) írta 1931 nyarán, tizenkét évvel a költő halála után a Vallomás a csodáról című költeményében. A versrészletet Krecsár Bianka 9.A osztályos tanuló szavalta el.

A műsorközlők (Horváth Katalin és Lóránt Barbara 10.A osztályos tanulók) arról tájékoztatták a megemlékezés résztvevőit, hogy Ady Endrét sokan szerették, de még többen bírálták, a politikusok közéleti cikkei, egyes pályatársai pedig költészete miatt. Magánélete is viharos volt. A műsorközlők ismertették a költő Lédával és Csinszkával való kapcsolatát.

Végül megemlékeztünk arról, hogy Ady Endre különböző betegségeinek következtében **1919. január 27-én** reggel negyed kilenckor hunyt el a budapesti Liget Szanatórium II. emeletének 30-as számú szobájában. A kormány „a nemzet halottjának” nyilvánította a költőt, és elhatározta, hogy temetéséről az állam gondoskodik. Január 29-én Ady holttestét a Nemzeti Múzeum gyászdrapériás előcsarnokában ravatalozták fel, a Kerepesi temetőbe helyezték örök nyugalomra. A nagy távolság és a kemény tél megakadályozta, hogy Ady szülei is részt vehessenek a temetésen, de a szülőfalujából jelen lévő református lelkész a sírhantról egy virágszálat hazavitt a gyászoló szülőknek.

A megemlékezés után a 109-es tanteremben az **Elfogyni az ölelésben- Ady Endre szerelmei** című művet tekinthették meg a **10-12. évfolyamos tanulók.**

A Madách Színház Írók-sorsok-szerelmek címmel új online sorozatot indított útjára. A program a XX. század legismertebb magyar íróinak életét és szerelmi történeteit dolgozza fel film-színjátékok formájában. A film-szín-játék a Lédá-, a Csinszka-szerelmen kívül bemutatja Ady Dénes Zsófiához fűződő viszonyát is.

A megemlékezés szervezője Kovács Józsefné tanárnő volt.

Készítette: Horváth Katalin Renáta (10.A)

Zalaegerszegi Ady Endre Ált. Isk., Gimn. és AMI

Miért jó adys diáknak lenni?

Miért jó adys diáknak lenni? Szerintem azért, mert támogató iskola. Elfogad mindenkit, lelkesítő. Már sok éve járok ide, és pozitív tapasztalataim vannak. A tanárok többnyire kedvesek és igazságosak. Színes egyéniségek járnak ide. Itt bárki megtalálhatja a helyét. A diákok összetartóak. Sok iskolás vetélkedőn, tanulmányi versenyen ér el rangos helyezéseket a suliban.

Szerintem azért nem könnyű adys diáknak lenni, mert magas az óraszám. Ha sportolunk, vagy esetleg más iskolákba járunk, nehéz egyeztetni. Hiszen egy nap 7-8 órája van egy átlagos adys nyolcadikosnak.

Szerintem nagyon jó iskola, és szeretek ide járni.

Németh Luca 8.b

Ady Endre Ált. Isk., Gimn. és AMI

Aki a virágot szereti....

A távolodó autó hangja még sokáig kellemetlen maradt, mi pedig csak álltunk megdermedve mindhárman hatalmas házunk lépcsőin. A rendőrség autója után a porfelhő elszállt, a rémhír pedig mindannyiunk szívébe mélyedt, örök nyomot hagyva. Emma, az unokatestvérem halott. Reggel találták meg őt a faháza ablaka alatt holtan. Egyszerűen nem hittem a fülemnek. Anyukám és apukám hitetlenkedve ballagtak vissza a nappaliba.

Kis idő múlva már a szobám sarkába kuporodva sírtam. A szüleim tisztában voltak vele, hogy most magányra van szükségem. Emma és én nagyon jóban voltunk. Bár ő már húszéves volt, mégis rengeteg időt töltött velem, együtt olvastunk könyveket, kutattuk át a környék erdőit, mezőit különleges növények után, a biológusi munkájához, és játszottunk közben nyomozósat, Charlie-val, a kutyájával. A magam tizenkettő évével felnéztem rá és lelkesen figyeltem mindent, amit mondott. És most már soha többé nem találkozom vele.

Lassan lábra álltam, és kibámultam az ablakon át a sötét, esős utcára. A gondolataim valóságos örvényt kavartak a fejemben, teljesen érzékenyültem. Már-már azon járt az agyam, hogy kihagyom holnap Will nagypapájának születésnapjára ünnepségét. Will a legjobb barátom, a szülei meghaltak egy autóbalesetben, a nagypapája nevelte és vigyázott rá. Idős volt már nagyon, de szerette az egész falu. A születésnapján szinte mindenki ott lesz.

Hirtelen megráztam magam. Egy magas, ránézésre 180 cm magas, teljesen feketébe öltözött férfi nézett körbe gondosan a lélektelen utcán, majd elfutott a falu felé. Hirtelen jött a felismerés: Emma háza felől érkezett. Erőt vettem a szomorúságomon, mert a kíváncsiság, na meg a gyanakvás arra vitt, hogy elmeséljem mindezt a barátaimnak is. Az eső ellenére is gördeszkával elég hamar odaértem Avisék házához, vadul kopogtattam az ajtón. Nem kellett sokat várni, egy vörös hajú, piros arcú lány nyitott ajtót. Avis. Okos, csillogó kék szemeivel az arcomat fürkészte kíváncsian. Hátra csaptam a szemembe lógó fekete ázott tincseimet, amit teljesen tönkre tett a hirtelen zápor.

- Avis! Sürgősen beszélünk kell! Valami nem stimmel Emma halála körül! -hadartam, és már gurultam is tovább, lefelé a járdán.

- Várj, Millie! – kiáltott utánam, majd magára kapott egy sárga esőkabátot és rohant is utánam.

Ameddig Will házához értünk, elmeséltem neki mindent a fura magas idegenről. A hátsó ajtón át berontottunk a nappaliba, ahol Will épp a kanapén gubbasztva olvasott.

- Hello lányok! Hát ti meg...-kezdett bele, de félbeszakítottam.

- Gyere azonnal velünk, menjünk Leohoz, útközben mindent megmagyarázok!- megragadtam a kezét és felrántottam. Azt hiszem az elmúlt évek alatt már megszokta, hogy ha valamit a fejembe veszek, addig nem tágitok, amíg utána nem járok, de most egész úton a lehető legértelmetlenebb fejjel bámult rám, azzal a szeplős, fakó arcával. Út közben a szőke haja neki is csurom víz lett, a zöld pulóverével együtt.

- Ezt, nem tudom, hogyan magyarázom meg este nagyapának –mormogta halkan, miközben Leo ajtót nyitott nekünk.

- - Úgy néztek ki, mint három ázott kutya!- erősített rá Leo.

Elengedtem a megjegyzését, most nem engedhettem, hogy bármi elterelje a figyelmet.

- Figyelj Leo, ez most fontos! Azt hiszem, valami nincs rendben Emma halála körül-kezdtem.

- Oké, hallgatlak. De ne itt, a szüleim is hallhatják...- suttogóra fogta a hangját, majd folytatta-Gyérünk a pincébe!

Miután leértünk, neki is szinte gondolkodás nélkül elmeséltem, amit a többieknek.

- Tehát, ha jól értem,... egy fekete kabátos ismeretlen férfi futott át az utcán az unokatestvéred háza felől, és te arra gyanakszol, hogy köze lehet a halálához is. Igaz? – foglalta össze Leo, majd

összeráncolta homlokát, és megigazította szemüvegét, ami nála mindig azt jelezte, hogy nem ért egyet valamivel.

- Pontosan –válaszoltam határozottan, és azt is hozzátettem még: - De ebben korántsem lehetünk biztosak, hiszen nincs rá bizonyíték.
- Így semmit sem tehetünk!- nézett rám Avis.
- Ezért is fogunk majd mi szerezni egyet!- folytattam lelkesen.
- De Millie...mi csak négy tizenkét éves gyerek vagyunk ! Nem tehetünk semmit!- tiltakozott Will.
- És ezt ki mondja?- vetettem ellent.
- Mindenki- szólt közbe Leo.

Értetlenül néztem rá.

- Ez csak szimpla baleset volt. Eltörött a létra foka és leesett... Apukám is megmondta már nektek is, gondolom.
- Igen, de...
- De mi ?! Millie, nézd..! Ne akarj belekeverni valakit ebbe az egészbe, mert úgy gondolsz, hogy most is az egyik krimiteket játszod, mint ahogy Emmával is tetted. Ez most nem játék. Én ebben nem veszek részt. Apukámnak hiszek, aki rendőr, és biztosan mindent végignézett. Neki van igaza. Hidd el!-magyarázta idegesen.
- Jól van -mondtam halkan, mire az arckifejezése enyhült egy keveset – De nem adom fel. Tartozom Emmának ezzel. Ki jön velem ?-kérdeztem elszántan.
- Benne vagyok!-állt fel Avis.
- Persze, én is!-sóhajtott nagyot Will - De...hová is megyünk?-kérdezte bizonytalanul.
- Hát Emma házába! Este, sötétedés után, amikor senki sem lát-magyaráztam.
- Ezt nem tehetitek! Örültség! Baj lehet belőle!-ugrott fel Leo.
- Ismered Millie-t...-kezdte Avis- Ha fogadnom kellene, akkor szerintem elszántabb, mint az egész rendőrség együtt véve.
- Én is erre fogadnék...-tette hozzá Will is halkan.
- Felőlem... csak ne ti kerüljétek rendőrkézre, mert akkor nem tudok segíteni- hagyta ráuk Leo mérgesen.
- De ha nekem lesz igazam, jössz nekem negyven fonttal Millie..!-folytatta.
- Rendben, és kösz...-biccentettem felé, majd elhagytuk a házat. Kicsit sajnáltam, hogy nem jön velünk, de sejtettem, hogy az apukája miatt ideges, mert nem hittem neki.

Megbeszéltük, hogy pontban 23.00 órakor találkozunk Emma háza mögött. Egész este idegesen járkáltam fel és alá a szobámban, mint a ketreche zárt oroszlán. Fél tizenegykor halkan készülni kezdtem, fekete pulóverem csuklyáját mélyen a fejemre húztam, eltakarva zöld szemeim csillogását is, és lassan kifelé másztam az ablakomon.

A holdat sötét felhők takarták, az eső áztatta föld illata keveredett az éjszaka hideg párás leheletével. Ideális egy nyomozáshoz-gondoltam magamban-és azt is, hogy mennyire tetszett volna ez Emmának.

- Emma...-sóhajtottam halkan, és megérkeztem közben a házához.

Avis már ott várt tetre készen, öt perc múlva pedig Will is csatlakozott hozzánk.

- Nehéz volt ám feltűnés nélkül kiosonni...-panaszkodott - Nagyapa minden hangra felriad, mióta az új szakácsnő, Miss Allison is nálunk lakik. Furcsa nő ...folyton eltűnik, a kertben gyomlál és gyűjti azokat a füveket, és a lehető legváratlanabb helyeken bukkan fel ....
- Will... a furcsa szakácsnő majd a következő nyomozásunk lesz... Most menjünk be- szakítottam félbe halkan.
- De zárva van- rázta a fejét Avis.
- Felkészültem, nyugalom- vetettem ellent gyorsan, miután Will arcán is látni véltem a pillanatnyi aggodalmat.

Előkaptam egy hajtút, és ahogy Emmától tanultam, gondosan forgatva a zárban, sikeresen kinyitottam, majd elégedett mosollyal feltártam az ajtót.

Bementünk, és felkapcsoltuk a zseblámpáinkat. Intettem nekik, hogy váljunk szét. Avis a nappali felé ment, Will a konyhába, én pedig Emma szobájába, az emeletre indultam. A máskor ismerős ház a sötétben furcsának és ismeretlennek tűnt. Fellépkedtem a lépcsőn, és az első dolog, ami feltűnt, hogy

sár van Emma szobája előtt. Átléptem óvatosan, majd bementem a helyiségbe. A szobában félhomály fogadott, az ágya rendezetlenül otthagya, egy plüssmackó a földre dobva, és a papucs sehol. Hirtelen megcsapta az arcomat oldalról a hideg levegő. Az ablakhoz léptem, ami nyitva volt. Kinéztem, és az ablak alatt közvetlenül, ott ahol az eső nem érte a földet, nem túl réginek mondható lábnyomokat véltem felfedezni. Lerohantam a többiekhez.

- Srácok, gyertek gyorsan!
- Mi történt ?! -rohant elém ijedten Will. – Bajod esett ?!
- Nem, de gyertek gyorsan, láttam valamit az ablakból! -hadartam sietve.
- Én is találtam valamit! - suttogta Avis -legalábbis azt hiszem...Ha jól tudom, Emma szerette a rendet. De ez itt -és közben a nappalira mutatott- ez nem hiszem hogy ő volt.

A nappaliban valóságos káosz volt, feldúlva minden fiók, polc, mintha keresett volna valaki valamit.

- Azt hiszem, tényleg igazad volt Millie. Valaki járt itt, Emma halála után és feldúlt mindent-folytatta Avis.
- Igen, és úgy tűnik, hogy nő volt-feleltem határozottan.
- Honnét tudod ?! -ámult rám Will.
- Gyertek a kertbe.

Megmutattam nekik a fentről látott, nem nagy méretű, női lábnyomokat, amik az ablak alól végig vezettek a kert felé, a faházhoz.

A létrán pár fok le volt szakadva, fent pedig teljes sötétségbe burkolta a falomb takarása a házat. Lassan mind felmáztunk a faházba, a bejáratnál ugyanazok a sárnyomok fogadtak. A kis ház hideg volt és itt is feldúlt mindent valaki. A zseblámpa fényében végig néztem a feldöntött üvegeket és könyveket, hirtelen Avis felsikoltott, mire Will befogta a száját.

- Ssss... ! Halkan, még meghallanak! – suttogta felé, majd sápadtan felvonta szemöldökét, hogy megkérdezze a kiáltás okát.

A zseblámpa fényében egy fehér egér futott át riadtan a sarokba.

Minden régi emlék a gondolataimba villant, amikor még Emmával itt a faházban nézegettem a növényeit, miközben kereste a kutatásaihoz a válaszokat, és hirtelen könnyek gyűltek a szemembe. Egyszerre éreztem szomorúságot és bosszúvágyat. A megszokott mozdulattal léptem az asztalához és húztam ki az alsó fiókot, mikor tátva maradt a szám. Egy összegyűrt papír darab volt benne. Egy növény kézzel rajzolt képe és mellette kérdőjelek, Emma írásával. Lehet ezen dolgozott utoljára?-gondoltam.

- Nézzétek! –kezdtem bele, de már nem tudtam befejezni a mondatot, mert ebben a pillanatban hirtelen lépteket hallottunk, és egy fekete kabátos férfi állt az ajtóban. Egyszerre fogott el mindenkit a félelem.
- Mit keres maga itt és mit akar tőlünk?-kérdezte remegő hangon Avis.
- Ezt én is kérdezhetném-szólalt meg komoran az idegen és hirtelen mozdulattal levette a csuklyát a fejéről miközben fürkésző pillantással meredt ránk, a zseblámpája fényében.
- De hiszen.. -kezde elfúló hangon Will.
- Maga egy rendőr...-fejeztem be a mondatot megkönnyebbülten.
- Igen-válaszolta a férfi. Adam vagyok, most kerültem a rendőrséghez, ezért nem ismertek. Sajnálom ha megijesztettelek titeket.
- Semmi gond-válaszoltam határozottan, és vártam hogy megkérdezze mit keresünk itt.
- Sikoltást hallottam...-kezde.
- Avis volt-mondtuk Willel kórusban, majd bemutatkoztunk és elmeséltük, hogy miért jöttünk ide és mit találtunk.
- Megértem, hogy ez fontos neked Millie-mondta-,de gyerekek vagytok és otthon van a helyetek. A többit majd intézi a rendőrség. Megígérem, hogy nem szólok arról, hogy itt voltatok, és megnézem a lábnyomot is.

Ránéztem és nem tudtam, hogy bízhatok-e benne, ezért nem mutattam meg Emma virág rajzát.

- Ja, és van még valami -folytatta - Itt van egy kutya, nem tudom kié, de nem mozdul az ablak alól.
- ...Charlie!-kiáltottam fel. – egészen elfelejtettem, hogy nincs aki vigyázzon rá, most, hogy Emma meghalt.

Csendben hazaindultunk, Charlie szorosan mellettem sétált, mintha tudná, hogy innentől hozzám tartozik.

Elköszöntem a házunk előtt Willtől és Avistól, tudtam, hogy ők is azt gondolják, amit én: hogy Emma halála nem véletlen volt.

Reggel fáradtan és karikás szemekkel ébredtem. Nyomasztó este volt és tudtam, hogy semmi kedvem a születésnapra menni, de azt gondoltam, ott lesz mindenki, és hátha a lábnyomok alapján több választ kapok. És lássuk be.. a szülinapi tortát sem szívesen hagytam volna ki.

Will nagypapája nyolcvan éves lett, Will volt az egyetlen rokona, a falu apraja-nagyja az ünnepségre készült. Will hetek óta rendet pakolt a házban, a nagypapája pedig szakácsnőt is vett fel, a rengeteg vendég fogadására, szóval biztosan nagy ünnepség lesz. Miss Allisonról eszembe jutott Will aggodalma, de elhessegettem, mert ha a szakácsnők a kertbe mennek gyomlálni, az nekem a legkevésbé tűnik gyanúsaknak, és most fontosabb volt kideríteni mi történt Emmával.

Ez a gondolat erőt adott, felvettem a fekete ruháim közül a leginkább ünnepi darabot és letrappoltam a konyhába. A szüleim rám néztek és tudtam, hogy azt gondolják, hiányzik Emma.

- Millie..-kezdte anya-ha nem akarsz az ünnepségre menni, mindenki megérti..
- Nem! -választam- inkább megyek, a barátaim ott lesznek, az sokat segít!-ráztam meg a fejem, és tudtam, ezzel egyetértenek majd.

Apa kiment a garázsba, az autót előkészíteni, mikor kiáltást hallottunk, és egy tompa puffanást, majd harsány ugatást.

- Charlie..! -futottam az ajtóhoz, és nevetve láttam, hogy a kutya már ott ugrál, apukám pedig az eséstől poros kabátját rázza.
- Azt hiszem,mielőtt itthon marad a kutya, el kellene vinnem sétálni egyet-néztem rá aggodalmas arccal, és indultam is az utca felé.

Charlie boldogan futott mellettem, az utca végén a mezők felé indultunk, mint régen Emmával és szimatolva nézett be minden bokorba.

- Mit találtál?-hajoltam le hozzá, amikor hirtelen árnyék vetült rám. Charlie halkan morogni kezdett. Felnéztem, és Miss Allisont láttam nyájasan mosolygó arccal.
- De édes kutyus... a tiéd? -kérdezte, miközben láttam rajta, hogy legszívesebben messzire elkerülne.
- Én csak sétálok Charlie-val kicsit – válaszoltam.
- Jaj, hát persze...annak a szegény lánynak a kutyája, aki olyan szerencsétlenül leesett az ablakból – mondta sajnálkozva – Kár hogy épp most van a születésnap, de hát Will nagypapája számára ez fontos nap... sietnem is kell még, sok teendő van a konyhán. Csak pár díszet kerestem még a tortához -magyarázta még sietve, mikor ránéztem a kezében tartott csokorra.
- Délután találkozunk-hadartam és elköszöntem gyorsan.

Rohantam, ahogy csak tudtam hazafelé. Valami nincs rendben ezzel a beszélgetéssel...éreztem.

Amikor odaértünk Willék házához, már javában buliztak a többiek. Röpködtek a lufik, ordibáltak a kicsik, a felnőttek csacsogtak.

Anyáék persze egyből a konyhai felnőttekhez csapódtak segíteni, én pedig a barátaim felé vettem az irányt. Leo, Avis és Will egy sarokban ülve beszélgettek, úgy láttam, hogy elmesélték Leonak a tegnap este történeteket.

- Helló, srácok !- köszöntem.
- Millie! - kiáltották egyszerre.
- Srácok, kellene egy kis segítség.. – folytattam –nincs idő elmagyarázni, de itt kell keresni a választ Emma halálához. El kellene terelni a figyelmet valamivel egy kis időre, amíg körülnézek.
- Szerintem elég, ha Avis kiáll középre és énekel-húzta el a száját Leo fanyarul –az olyan hamis, hogy mindenki lebénel tőle egy időre.
- Szerintem meg te csak azt akarod, hogy Millie kudarcot valljon, ezért akadékoskodsz folyton!-vágta rá Avis.
- Hé...ne vitázzatok-kezdttem, de ekkor Will megragadta a kezem és azt kérdezte:
- Itt van Charlie?
- Igen, utánam rohant valamiért és itt szaglászik a kertben.
- Akkor tudom hogyan rendezzünk zűrjavart...-mosolyodott el .

- Zseni vagy! - néztem rá, és ettől halvány, szeplős arca felragyogott.

A következő pillanatban a kutya berohant az emberekkel zsúfolt házba. Amerre futott, sikolyok és kiabálás harsant, Charlie pedig a konyha felé igyekezett, ahol a legfinomabb falatok voltak.

Gyorsan kiosontunk a tömegből, az emeletre, Miss Allison szobája felé. A szobában mindenhol rend, és tisztaság. Igyekezni kellett és azt sem tudtam, mit keressünk. A többiek a polcokat nézték, én az asztalon kutattam, amikor megpillantottam a csokrot, amit kint szedett a réten. Közelebb mentem, és felismertem. A virág! Emma rajza! Bevillant abban a pillanatban minden..mintha még most is hallottam volna, amikor Emma félre rántotta kezemet, amikor a réten nézegettem..hogyan vigyázzak milyen virágot szedek le.

- Srácok! Ez a virág a ... sisakvirág, halálos méreg! - döbönt arccal néztek rám.. Hirtelen nem értettem...de miért rajzolta le a virágot Emma..és miért van itt belőle egy csokor Miss Allison asztalán? Tovább kell keresni-gondoltam.

Az asztal alsó fiókjában végre találtam valamit. Egy napló. Gyűrött lapok és újság cikkek. A női írás oldalakon keresztül tervezett bosszúról szólt..Will nagypapája ellen.

- Futás vissza! - szóltam hirtelen.

Ahogy leértünk, az a pillanat fogadott, amikor Miss Allison épp egy bögre teát készült Will nagypapájának a kezébe adni, ugyanazzal a nyájas mosollyal, amivel a réten nézett rám. A hideg is kirázott most is tőle.

- Meghoztam az emésztésére a finom teát, Mr. Heartstone-suttogta a fülébe.
- Állj! -kiáltottam, de a nagy hangzavarban senki sem figyelt rám. Nem volt más választásom: odarohantam és nagy lendülettel kiütöttem a kezéből a földre a csészét. Will nagypapa csodálkozva meredt rám, Miss Allison pedig megfogta a könyökem szorosan.
- Gyere csak velem, semmi baj, főzünk együtt másik teát-mosolygott közben.

Segélykérőn néztem körbe, a barátaim is aggódva figyelték mi fog történni, amikor hirtelen odalépett a fekete kabátos férfi, Adam, és így szólt határozott hangon:

- Engedje csak el hölgyem ennek a kislánynak a kezét gyorsan!

Miss Allison meglepett arccal nézett rá és mindenki elhallgatott hirtelen.

- Millie, mondd el, kérlek, hogy mi történt tegnap-bátorított a rendőr kedvesen.
- Tegnap éjszaka a barátaimmal elmentünk Emma házához, mert úgy éreztem, hogy valami nincs rendben a halála körül -hallottam, hogy erre a mondatra a szüleim hangosan felsóhajtának, de tovább folytattam a történetet- A házában és a faházban is fel volt dülva minden, és megszáradt sárdarabokat találtunk, továbbá egy női méretű csizma nyomát is az ablaka alatt. Volt egy rejtett fiókja, ahol megtaláltam egy virág rajzát, a sisakvirágét, rajta Emma írásával. A nyomok alapján Emma nem véletlenül halt meg. Ma reggel a réten összetalálkoztam Miss Allisonnal, amint épp virágot gyűjtött, de azt mondta, hogy díszítés lesz a tortához, és hirtelen azt is kimondta, hogy Emma az ablakból kiesve halt meg. Ezt eddig senki sem tudta, hiszen a rendőrök is azt mondták, hogy a létra foka törött ki, ezért baleset történt.
- Bahhh.. -szólt közbe hangosan nevetve Miss Allison- Ugyan már, kérem, mióta bűn virágot szedni, és ez a kis fruska össze- vissza hazudozik arról, hogy mit mondtam.
- A virágot szeretni nem bűn -vágtam közbe -,azonban ez a virág, ami most is az asztalán van, halálosan mérgező sisakvirág, amit egyedül Emma tudott és én, mivel épp erről írt utoljára szakcíkket a biológusi munkájához. A maga asztala fiókjában pedig most találtuk meg a naplóját, amiben leírta, hogy távoli rokona Mr. Heartstone-nak, és egytlen célja, hogy magáé legyen minden vagyona. Mivel Emma felismerte a magát a réten, és azt is láthatta, hogy a mérgező sisakvirágokat keresi, el kellett távolítania őt, mivel túl gyanús lett volna számára Mr. Heartstone hirtelen halála.

Miss Allison arcára ráfagyott a mosoly, és épp elrohant volna, de közbe lépett Adam, és elkapta a csuklóját.

- Azt hiszem -tette hozzá Adam- vennem kell még egy méretet a lábáról is, mivel megnéztem én magam is tegnap a lábnyomokat Emma ablaka alatt, és nagyon hasonló az Ön csizmájához, kedves hölgyem. Jöjjen, menjünk a rendőrségre!

Felsóhajtottam és úgy éreztem, hogy Emma is büszke lenne rám, ha most itt lenne. Ránéztem a barátaimra, Will arca csodálkozva és boldogan ragyogott, Avis a tőle megszokott okos tekintetével bátorítóan nézett rám, Leo pedig..hát igen, savanyú arccal húzta el a száját.

Charlie ugatva futott oda hozzám.

Tudtam, hogy minden más lesz Emma nélkül, de rám hagyta azokat az emlékeket, amiket közösen éltünk át, és amik mindig erőt fognak adni nekem, ha nehéz helyzetbe kerülök is.... mint például egy újabb nyomozás..!

És talán nem is kell rá túl sokat várni, főleg ha egy ilyen kicsi faluban él az ember, ahol annyi titok rejtőzhet még.....!

- VÉGE -

Kiss Laura 7.c

Zalaegerszegi Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és AMI

Rossz emlék

A távolodó autó hangja sokáig kellemetlen maradt.

Kriszti még mindig megdöbbenve állt az út szélén, nem is értette. Minden nap iskola után ugyanezen a gyalogátkelőhelyen szokott átmenni, hogy elérje a hazafelé induló buszt. A közlekedési lámpa színe messziről segíti a gyalogosokat és az autósokat is abban, hogy mikor indulhatnak el. Azonban Kriszti egész biztosan tudta, hogy a gyalogosoknak zöld jelzés volt. Az aznapi matematika házi feladatán gondolkodva magabiztosan lépett le a járdáról. Ekkor balra tekintve látta meg, hogy egy kék autó száguld felé. Döbbenetében se előre, se hátra egy lépést sem tudott tenni. Felfogta, hogy az autó a tilos jelzés ellenére áthajtott a kereszteződésen, és veszélyesen közeledett felé. A következő másodpercben az autó vezetője is észrevette, hogy mekkora hibát ejtett. Csikorgó hangokkal fékezett, és a kormányt balra kapta. Ezért szerencsésen elkerülték a balesetet. Kriszti egy pillanatra látta a vezető fiatal arcát. De hiába döbbent meg az autót vezető is, ennek ellenére megállás és bocsánatkérés nélkül továbbhajtott. A járdáról még le nem lépett öreg bácsi és néni vigasztalni és bátorítani próbálta a megijedt Krisztit.

Elment az autó, és soha nem jött vissza.

Papp Laura, 7.c

Zalaegerszegi Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és AMI

Az év leglegérdekesebb vására Döbrögben

Mindig ott szoktam lenni a Döbrögi vásárokon, mint árus.

Egyszer csak észre vettem egy fiút, akit még nem láttam eddig. Legalább húsz libával ment a siheder! Jaj, szegény, drága fiúcska, nem ismerte itt a rendet! Pontosan három máriás volt a libák ára páronként, mely nagyon drágának számított! A legrosszabbat meg se említettem még! Nem emelte meg a kalapját az úr, Döbrögi előtt!

Döbrögi kérte, hogy adja neki olcsóbban, de a fiú nem engedett. Döbrögi rácsapott erősen a sinkójával a rossz sorsú, új liba árusra, majd a szolgálai belökték a hintóba és elszáguldottak vele a kastélyba, s ludait elhajtották.

Furdalt a kíváncsiság, ezért utánuk mentem.

Amikor odaértem az udvarba, nem láttam egy árva lelket sem. A kastély kertje teli volt aranyszobrokkal, csodálatos, ápolt virágoskerttel. A hatalmas aranyhalakkal teli patak lélegzetelállító volt!

Körbe néztem az udvarban, és hirtelen megláttam a fiút. Az ispán ötvenig számolt, szegény árva!

Amikor magához tért a sok verés után, hirtelen azt kiáltotta: Háromszor veri ezt kenden Lúdas Matyi vissza!

Mátyás Júlia 6.c

Zalaegerszegi Ady Endre Ált. Isk., Gimn. és AMI

Azok a hatvanas évek... beszélgetés a nagypapámmal

Nagypapám, Szényi Zoltán festőművész, rajztanár 1948-ban született Sopronban. Egészen a gimnáziumi érettségi vizsgájáig ott is élt a szüleivel és a húgával. Mivel Sopron határmenti város, sok minden érdekesség történt ott, más történetek, mint az ország egyéb területein. Erről beszélgettünk idén húsvétkor.

- Papi, történelem órán a hatvanas évekről tanultunk. Te Sopronban éltél, ami egy határmenti város volt. Más volt ott a hangulat, mint az ország többi részén?

Az 1956-os forradalom után Sopronból sokan hagyták el az országot, hiszen a határ gyalogszerrel is könnyen megközelíthető volt. Nem volt olyan soproni család, aki ne lett volna érintett, akinek a rokonai ne mentek volna el külföldre. Akik nem kerültek olyan távol a hazájuktól, mondjuk Ausztriában telepedtek le, azok sem tudtak az 1963-as amnesztiáig hazalátogatni a rokonaikhoz.

- Ezt hogyan lehetett lelkileg megélni?

Nagyon nehéz volt, de a soproniak egy trükköt találtak ki: sokan úgy láthatták szeretteiket, hogy felültek a Győr-Sopron Ebenfurt vasúti járatra, amely Sopronon haladt keresztül. Az időpontot és a pontos elhelyezkedést előre lelevelezték, és az Alsó-Lövérek vasúti átjárónál a megfelelő időpontban tömegek várták a Bécsből érkező vonatot a rajtuk utazó rokonsággal együtt. A soproniak a városon átsuhanó vonatablakokat nézték és integettek, ha egyáltalán megpillantották a családtagokat. Az ablakokból pedig csak úgy szórták a külföldre menekült rokonok a csokit és a cukorkákat a Magyarországon maradtaknak. Évekig ez volt a rokonlátogatás a soproniak és a külföldre menekült rokonok között.

- Változott a helyzet az amnesztia kihirdetése után?

A városba a hatvanas években az ország más részeiből is csak határsávigengedéllyel lehetett utazni. Vasúton és közúton állandó igazoltatás volt, érdeklődtek ki, hová, kihez és miért utazik.

Az 1963-as amnesztia után a Soproni Ünnepi Hetek rendezvényre meghívó ellenében többen jöhettek a programokat megtekinteni, sőt, a nyugati országokból, elsősorban Ausztriából vízum nélkül is beutazhattak az országba. Ezrével özönlöttek a városba az amerikaiak, olaszok, belgák, franciák, akik éppen Ausztriában turistáskodtak, és ha már ott voltak, átugrottak egy kis kultúrát szippantani Sopronba. Három hétre megváltozott minden, nemcsak a városban, a határállomáson is. Ha a

külföldiek a határon 20 Schillinget fizettek, a piros-fehér-zöld sorompó felnyílt. A külföldiek körülnéztek Sopronban, de csak 24 órán át tartózkodhattak a városban. Mint középiskolás fiú nagy örömmel nézegettem a barátaimmal a rendezvényre ide érkező külföldiek autóit, amelyeket addig jóformán csak hallomásból vagy fotókon láthattunk. Megcsodáltuk az Opel Kadettet, a Volkswagen kisbuszokat. De francia autó, Renault, Peugeot és Citroen is állt a Várkerületen.

Korabeli újságcikk: Népszabadság, 1963. július 14.

A magyar konyha sikere a soproni ünnepi heteken

Nagy sikere van a magyar konyhának a soproni ünnepi heteken. Naponta több ezer külföldi érkezik a városba, s szinte minden étterem, vendéglő zsúfolásig tele van hazai és külföldi vendégekkel.

Az éttermek és borkóstolók forgalmára jellemző, hogy egyetlen napon 900 hektoliter sör, 12 000 palackos sör, 70 hektoliter bor, 10 000 palack üdítő ital fogyott. Ugyancsak egy nap alatt 12 mázsa húst használnak fel. Több osztrák család törzsvendég lett a soproni éttermekben. Mint elmondták, a soproni vacsora, a 24 óráig érvényes vízum költségeit is beleszámítva, olcsóbb, mint ha Bécsbe mennének vacsorázni. A külföldiek körében különösen a rántott és a paprikás csirke, a gulyás és a sertéspörkölt népszerű. A „bátrabbak” megismerkednek a magyar specialitásokkal is. Egy nyolctágú olasz társaság halászlét fogyasztott és az egyik olasz turista azóta mindennapos vendég lett a kitűnő halászlét készítő tómalmi vendéglőben.

A soproni vendéglátóipar az ünnepi hetek első tíz napján másfél millió forintot forgalmazott, többet, mint a múlt évi ünnepi hetek hasonló időszakában.

- Szeretnél iskolába járni? Milyen volt akkor az iskolai élet?

Kisdiákként a Deák téri iskolába jártam, kellemes emlékeim vannak. A tanároknak a szülőkkel való kapcsolattartás kizárólag írásban történt. A telefon ritkaságnak számított. Általános iskolában az

osztálynaplóban jelölték a tanulók származását: M - munkás, DP- dolgozó paraszt, A - alkalmazott, É - értelmiségi, E - egyéb, X – osztályidegen. Mivel édesapám órás kisiparos volt saját várkerületi üzlettel, ezért a nevem mellett egy E betű állt. Ezt a kategorizálást a hatvanas évek elejéig használták. Idegennyelvként orosz kellett tanulni, de lehetett további egy nyelvet választani: latint vagy németet.

- Amikor idősebb lettél? A gimnáziumi évekre hogyan emlékszel?

A hatvanas évek első felében voltam gimnazista, külön leány és külön fiúgimnáziumok voltak. A gimnáziumi osztályban 36-an voltunk, ez elég nagy létszámú osztálynak számított. Csak fiúk jártunk a Széchenyi István Gimnáziumba, a lányok egy másik gimnáziumba jártak. Sopronban annak idején négy gimnázium volt, kettőbe csak fiúk, kettőbe csak lányok jártak. Voltak koeducált iskolák is a városban, ilyen volt a kereskedelmi szakközépiskola. Diáksapkát kellett a középiskolásoknak hordani, s amikor az utcán észrevette egy tanár, hogy a diák a kezében tartja a sapkát és nem a fején, osztályfőnöki figyelmeztetést kapott.

- Történelem órán Klári néni azt mesélte, hogy nagy divat volt a tánc, és a szülők tánciskolába járatták a gyerekeiket.

Nagy élmény volt a tánciskolában ismerkedni lányokkal és a különböző táncokkal. Megtanultuk a hagyományos táncokat - keringő, tangó és szving -, de a tánctanárnőnk megismertette velünk a hatvanas évek új táncbortját, a twistet is. Azt mondták, hogy a kéznek úgy kell mozogni, mintha a hátunkat törölnénk törülközővel, a lábunkkal pedig mintha cigarettát nyomnánk el.

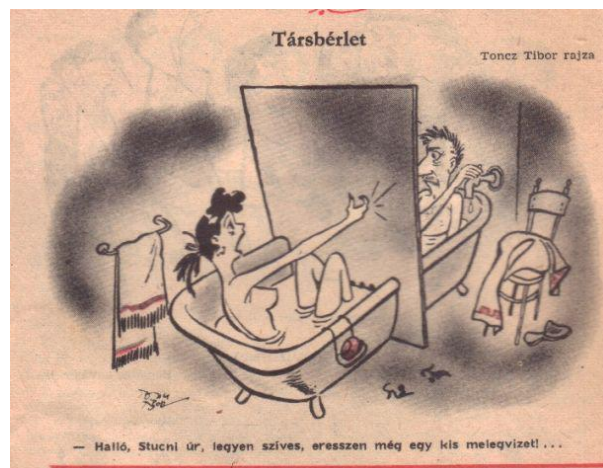
- Papi, mi számított akkor divatosnak? Milyen ruhákban jártatok?

Öltözködésben a lányok divatjában akkoriban kezdődött a miniszoknya időszak, fiúk pedig a lábszáron szűk csőnadrágot igyekeztek hordani. A lányok gyakran tupírozták a hajukat, majd később egyre fiúsabbá vált a frizurájuk egy angol énekesnő és manöken hatására, akit úgy hívtak, hogy Twiggy. A fiúk pedig egyre hosszabb haját hordták, amit a tanárok nem vettek jó néven. Ez mindenképpen a Beatles együttes tagjainak a hatása volt. A nyugati farmernadrág viselet is megjelent, persze csak azoknak, akik rokoni kapcsolat révén ajándékba kapták. Én is kaptam Bécsből Wrangler farmert. Ezt szintén nem vették jónéven, habár később megjelent a magyar változat: a Trapper farmer.

- Ti már akkor is a Lenkey utcában laktatok?

Nem. A hatvanas években gyakoriak voltak a társbérletek. Ezt alig hiszed most el nekem, de egy viszonylag nagy lakást megosztottak, és több család lakott ugyanabban a lakásban. Mi is így éltünk néhány évig a Németh családdal. A felnőttek hogyan bírták ki ezt a helyzetet, nem tudom, de mi gyerekek élveztük, hogy sokat játszottunk együtt, sok gyerek volt a házban, a Borsmonostori utcában. Akkoriban nagy volt a lakáshiány, így lehetett csak megoldani, hogy mindenki feje fölött legyen tető. Lakótelepeket akkor még nem építettek.

- Gondolom, supermarketek sem voltak. ☺ Hol vásároltatok? Milyen volt az árukészlet?

Sopronban leginkább a belvárosban voltak szaküzletek. A henteseknél hosszú sorok álltak, amikor friss áru érkezett. A zöldséges mellett piacra is hordták a falusiak a terményeket. A Kisvárkerület volt annak idején a piac. Narancsot és banánt már később kizárólag karácsony előtt lehetett kapni. De leginkább a nyugatról érkező rokonok hozták Ausztriából ajándékba.

A tejet tejeskannába kimérve adták, majd később literes üvegben árulták a tejet, utána jelent meg a szenzációnak számító zacskós tej, majd hosszú évek után kitalálták a műanyag tartót, ugyanis a zacskó a hűtőben rendszerint eldőlt, nem kevés bosszúságot okozva. A városban volt édességbolt is, ahol kimérve lehetett kapni a nápolyit, bonbont, barackmagot, krékert, selyemcukrot. Még most is érzem azt az illatot, nagyon szerettem. Italboltban kimérve lehetett alkoholt kapni. Üdítőitalként a Bambi, majd később a Márka, a Gyöngy volt a népszerű. Kólát nem ittunk.

Ruhabolt is volt, ahol csak konfekcióárut lehetett kapni, így, ha egy középiskolás fiúnak öltönyt akartak vásárolni a szülei, akkor a zakó jó volt, de a nadrág óriási, így muszáj volt férfiszabónak átszabni derékban.

- Édességhez csak az édességboltban lehetett hozzájutni?

Cukrászdák is voltak Sopronban. A legnépszerűbb a Borostyán cukrászda volt a Deák tér mellett, ma már nem működik. De cukrászdinasztiák is üzletet nyitottak a városban, ilyen volt a Várkerületen a Hoffer és a Hoffmann cukrászda. Nemcsak a sütemények, de a fagylalt is nagyon finom volt.

- A kedvenc témádat hozom fel. Mi már okostelefont használunk. Gondoltad volna, hogy az unokádat egyszer majd attól félted, nehogy telefonfüggő legyen?

Álmomban sem. ☺ Telefonhoz csak nagy protekcióval lehetett hozzájutni. Csak orvosoknak járt és a pártvezetőknek. Igényelni lehetett, de hosszú évekig kellett várni rá. Ikertelefonhoz lehetett hozzájutni a legegyszerűbben, de ez ma már megmosolyogtató.

A televíziót is csak kevés család engedhette meg magának. Eleinte csak kísérleti adás létezett és a főváros környékén foghatták az adást, végül vidéki sugárzással is elindult a Magyar Televízió. Édesapám 1958-ban vásárolt televíziót, s a házban élők hozzánk jártak tévét nézni. Esténként hozták magukkal a székeket és betelepődtek a lakás halljába a tévé elé. Voltak szünnapok is, és a bemondókat az egész ország ismerte.

Egy idő után a gépkocsik is magánemberek tulajdonába kerülhettek, az igénylés és bizonyos százalék befizetése után 4-5 évig kellett várni, hogy valaki átvehesse a gépkocsiját Budapesten a Merkur telepen. A mi családunk első autója egy Wartburg de Luxe volt. 1968-ban gépkocsinyeremény betétkönyvön nyerte az édesapám.

- Minden városban vannak érdekes figurák, akiket látásból mindenki ismer. Gyerekkorodból emlékszel valakire?

Hogyne. Szovjet fogságban volt egy bácsi, aki annyira hozzászokott a hideghez, hogy Sopronban decemberben a térdig érő hóban szandálban, kigombolt ingben mászkált.

Volt egy másik férfi is, aki szintén Szibériában, munkatáborban volt. Őt kihúzták a rokonai egy kisszekéren a Várkerületre, s egész nap ott ült, árulta a virágot. Amit eladott, abból élt.

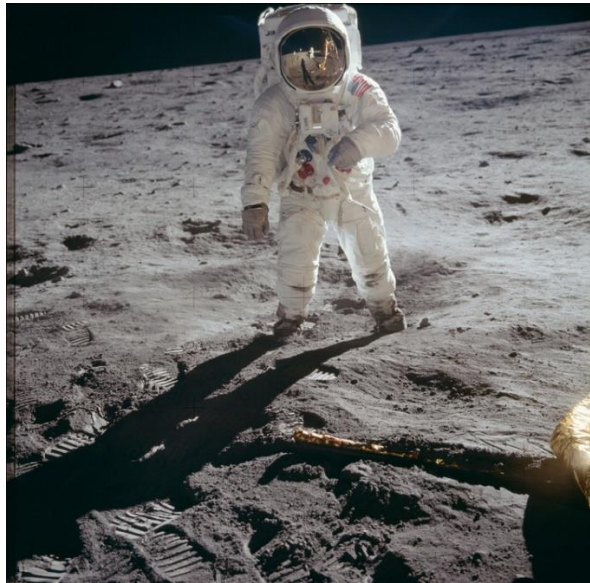
- Mi most Zalaegerszegen élünk, a Balaton közel van. Soprontól nem messze van a Fertő-tó. Ti oda jártatok nyaranta strandolni?

Gyakran nem jártunk oda. Határmenti városként különleges szabályok vonatkoztak arrafelé. A városhoz közelítve mindenkit igazoltattak a hatvanas években. A vonatokon civil nyomozók is jártak. Amikor Győrbe jártam egy évig a gimnáziumi érettségi után kitanulni az óras szakmát, mindig elkérték az igazolványomat. Eleinte a soproniaknak is engedély kellett ahhoz, hogy kilátogassanak a Fertő-tó partjára. Később már strandot is alakítottak ki, de oda kizárólag a soproniak mehettek. Az ország más részeiről érkezőket nem is engedték oda.

- A hatvanas évek óriási világszenzációja volt a Holdra szállás. Papi, te hogyan emlékszel erre az eseményre?

A hatvanas évek érdekes fejleménye volt az űrkutatás nyomon követése és fejlődése. Miután Gagarin feljutott az űrbe és körbe repülte a Földet, bizonyítva ezzel a szovjet sikereket, 1969-ban már televízión is nyomon követtük az amerikaiak még nagyobb sikerét az Apollo-11 küldetését. Főiskolások voltunk, már Pécsen éltem, amikor a csoporttársakkal együtt néztük a kollégiumban Armstrong Holdra lépését. Úgy emlékszem, nem élőben közvetítették, csak felvételtől láthattuk, de így is maradandó élmény volt.

Beszélgetőpartnerek: Szényi Zoltán nagypapa (74 éves)

Fotók: Fortepan

Szényi Dorka 9.a

Zalaegerszegi Ady Endre Ált. Isk., Gimn. és AMI

Bomba a suliban!

És soha nem gondoltam volna, hogy bombariadó lesz a suliban!

Az első bombariadó énekórán volt. Azt hittem, hogy megint valami kis dolog lángra kapott. Én csak nevettem, mert ha nagy gond lett volna, akkor tudott volna róla legalább egy-két tanár, de nem. Viccesnek találtam azt, hogy senki nem tudott semmit.

Egyszer csak eljutott hozzám a hír: bombariadó van. Meglepődtem, hogy ezt az 5.a -soktól tudtam meg. Nem annyira hittem nekik. Bomba, az iskolában? Butaság. Azért megkérdeztük még egy pár tanártól. Előtte semmit sem tudott senki, most meg már mindenki erről beszélt.

Fel akartam hívni az anyukámat, mert egy kicsit úgy éreztem, hogy fel kell hívni. Ekkor vettem észre, hogy otthagytam a suliban. Így már nem csak a barátnőm nyafogott, hanem én is, hogy hogyan hívjam fel az anyukámat a telefonján. Úgy százszor próbáltam. Itt már nagyon féltem, nem a bombariadótól, hanem attól, hogy anya nem veszi fel. Anya mindig felveszi az én telefonom!

Végül tudtam anyával beszélni, hazaengedettett a tanárnővel. Hazaértem, és anya megnyugtatót.

Echritz Alexandra 6/c

Zalaegerszegi Ady Endre Ált. Isk., Gimn. és AMI

Fitos Dóra 6.c

Bombariadó Zalaegerszegen

Ez már a harmadik eset, hogy bombariadó volt az iskolában.

Nagyon megrémültem, amikor bemondták, hogy el kell hagynunk az épületet. Egy szokásos pénteki nap volt, mikor matekóra felénél megszólalt a szaggatott csengő. Az osztályban mindenki futott a kabátjáért. Miközben futottunk a lépcsőn lefelé, a torkomban dobogott a szívem. Nagyon féltem, ugyanakkor meglepődtem, hogy ez már a harmadik eset. Mikor kiértünk az udvarra, láttam, hogy más osztály is félt. Volt olyan diák is, aki sírt. Miután mindenki épségben kiért, minden osztály elindult a közeli parkba. Még az eső is esett. Az osztályfőnökünk a Platán Centerbe vitt minket, ahol nagyon kedvesen fogadtak minket. Kaptunk teát és csokit. Majd egy másfél óra múlva haza lehetett menni.

Elég izgalmas nap volt, de remélem, hogy több ilyen eset soha nem lesz Zalaegerszegen. Nagyon rossz élmény volt.

Fitos Dóra 6.c

Zalaegerszegi Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és AMI

Bombariadó

Zalaegerszezen több iskolában bombariadó volt, három alkalommal.

Az első bombariadónál több osztálytársam is nagyon félt, én leginkább a húgomat féltettem. Ott álltunk kint a Vizslaparkban a mínusz fokokban. Volakt, akik a jeges padon ácsorogtak, voltak, akik egymáshoz bújtak és próbáltak nem megfagyni. Én leginkább a barátnőmmel, Nócival beszélgettem erről az egészről. Végül bementünk a Zsinagógába, és vártuk ,amíg meg nem jönnek értünk a szüleink.

A második bombariadó, ami nem is volt igazi bombariadó, mert nem volt szaggatott csengő, csak elővigyázatosságból felvettük a kabátunkat, és már vittük a táskát is. A tornateremben vártuk, amíg a rendőrök átvizsgálják az épületet, nem találtak bombát.

A harmadik esetről én beteg voltam, de az osztálycsoportban láttam az üzeneteket. Valaki videót töltött fel, ahogy állnak kint az esőben, de volt, aki csak annyit írt, hogy miért nem mehetünk már haza. Én legjobban a barátnőmet féltettem, mert a húgom is itthon volt betegen, nekem ő a legfontosabb az osztályból. Szerencsére nem történt vele semmi.

Tanulunk tovább az iskolában, és remélem, hogy megtalálják azt, ki szórakozik velünk.

Horváth Anna 6.c

Ady Endre Általános Iskola, Gimn. és AMI

Bombariadó

2023. március. 3-án, matematika óra közepén megszólalt a hangosbemondó.

Az Igazgató úr szólalt meg, hogy őrizzük meg a nyugalmunkat, és hagyjuk el az épületet. Már rosszat sejtettem. Ijedten felvettük kabátunkat, és siettünk ki a Vizslaparkba. Rövid várakozás után az osztályfőnökünk vezetésével a mi osztályunk és a 6.a osztály átment a Platán Center egyik termébe. Nagyon kedvesek voltak velünk, kínáltak minket teával és egy kis csokoládét is kaptunk. Itt már kevésbé szorongtunk, inkább viccelődtünk és beszélgettünk. Nemsokára hazaengedtek minket. Mikor hazaértem, a barátnőmmel videótelefonon beszélgettünk a történetekről.

Remélem, többször már nem leszünk ilyen esemény részese.

Koller Méda 6.c

Zalaegerszegi Ady Endre Ált. Isk. Gimn. és AMI

Bombariadó! Ezt hallottam február valamely hetének keddjén. Sokan azt hitték, hogy ez nem igaz, játszi könnyedséggel, hangtalanul lépkedtek az iskola egykor vidám, ámbár most kopár folyosóin. Ijedtség! Számos ember arcáról törölte le óvatosan a vidámságot.

Magyar gyermek nem tapasztalt ehhez hasonlót. Az elkövető, habár nem tudjuk, hogy ki ő, nem restellte tettét megismételni. Ugyanis márciusban, ugyanazon hét hétfőjén, sőt péntekén is elkövette ezt a félelmet gerjesztő, undorító, értetlen eseményt.

De térjünk vissza az első, keddi tetteire! Mikor visszamehetünk az iskolába, bementem az öcsém termébe. A terem kihalt volt. Eldobált írószerek voltak a földön, a füzetek kinyitva maradtak a helyiségben. Az osztályterem bombával veszélyeztetve, de szerencsére épségben maradt ott egyedül, gyermekkacaj nélkül.

Féltünk! A hangosbemondón az igazgató úr hangja szólt, hogy ez nem próba. Énekóránk volt. Az éppen éneklők azt énekelték pont, hogy „itt a perc!” És akkor: tényleg ott volt a perc.

A gyerekek jajveszékelve rohantak az iskola összes folyosóján.

Vágyódás! Mindenki hazavágyódott, de a Zsinagóga (bár nem melegében) meg tudtuk húzni magunkat. Sokan hazamentek, de meglepetésünkre másnap újra minden órát megtartottak. A harmadik esetről az igazgató úr azt is bemondta, hogy őrizzük meg a nyugalmunkat. Az osztályfőnökömmel elmentünk a Platán Centerbe, ahol mindenki kapott üdítőt, édességet.

Visszatérve az iskolába, még mindig félttem, de hogy optimista hatást keltsek, megpróbáltam segíteni egy mankóval a lépcsőn közlekedő itt dolgozó néninek.

Krecsár Noémi 6.c

Zalaegerszegi Ady Endre Ált. Isk., Gimn. és AMI

Bödör Tibor

Pályaorientációs nap

2.a osztály beszámolója

A megelőző napokban Mekk Elek bábjátékon keresztül ismerkedtek a gyerekek a foglalkozásokkal, majd a napot egy ide kapcsolódó mese elbábozásával kezdtük. Folytatásként „Amerikából jöttem, mesterségem címere” című játékot játszottuk. Ezután a tízórai erejéig pihentünk, ami után a pályaorientációs napra előkészített feladatlapokból válogattunk.

Mivel a tűzoltóságra késői időpontra kaptunk lehetőséget, a közeli Vizslaparkban hosszan játszhattak.

A közeli tűzoltóságra negyed tizenkettőre érkeztünk. Itt dolgozik egyik tanulónk édesapja, aki nem volt éppen műszakban, de kollégái is nagy kedvvel mutatták be a munkájukhoz használt kellékeket. A tűzoltó autót és annak felszereléseit. A kisgyerekek szintjén elmagyarázták az eszközök funkcióit, a lehetséges helyzetek felvázolásával, a gyerekek figyelmét végig fenntartva. Sőt a kisdíkjaink bemászhattak, felvehették, kipróbálhatták..... Gratulálunk, és köszönjük a különleges szerepet vállaló TŰZOLTÓKNAK. És még nincs vége. A rúdon többük is lecsúszott, amit a gyors közlekedésre használnak riasztáskor, a gyerekek lelkes tapsvihara közepette. Boldogságtól sugárzó arccal köszöntek el a 2. osztály tanulói, és integetve hagytuk el a tűzoltóság területét a hatalmas kapun keresztül, amit csak ezek a speciális autók közlekedésére használnak.

Éhesen, élményekkel gazdagon értünk vissza a meleg ebédre, és mesélhették is a Szülőknek a már emlékeket, akik az iskola kapujában várták őket.

Csokigolyók farsangja (4.c)

Február a farsangi multságairól híres. A mi iskolánkban is e hónap elején tartottuk meg a jelmezbált. Nálunk az a szokás, hogy az osztály egységesen beöltözik és valamilyen táncot mutatunk be a szülőknek és a többi osztálynak.

Az idei ötletünk az volt, hogy öltözzünk be m&m csokigolyóknak! A jelmezünket nagyon egyszerűen oldottuk meg. Fekete nadrág, színes póló, amit fehér „m” betű díszített. Ezután a tánc betanulása következett.

A tanító nénik találtak egy nagyon fülbemászó zenét, amire koreográfiát készítettek. Először csak az egyes lépéseket tanultuk meg, majd ezeket összekapcsoltuk és csodák csodájára egy fergeteges tánc állt össze belőle. A próbák minden percét élveztük. Sokat énekeltünk és nevettünk.

Február 3-án izgatottan vártuk a felvonulást. Nagyon ötletes jelmezeket és pörgős táncokat láttunk a többi osztálytól is. Igazán jól esett, hogy a diáktársaink lelkes tapsolásba kezdtek, amikor meglátták a „beguruló csokigolyókat”. Hát persze, hiszen a csoki mindenki kedvence! Alig akadt néhány gyerek a tornateremben, aki ne ismerte volna a *Chocolate choco-choco* című számot, így közösen énekeltük. A produkciónk véleményem szerint nagyon jól sikerült, a tanító nénik meg is dicsértek bennünk. Miután minden osztály felvonult és bemutatta műsorszámát, a porondmester egy közös táncra hívta a gyereksereget.

A finálé után mindenki a saját termében folytatta a bulizást. A szülők jóvoltából egy terített asztal várt bennünket mindenféle aprósüteménnyel és innivalóval. A jó hangulat itt is folytatódott. Játsoztunk székfoglalót, limbóztunk, táncoltunk újságpapíron, lufival, vonatoztunk és még a seprűt is megtáncoltattuk. A „kívánságműsorból” nem maradhatott ki a „Just dance 2023”-as válogatás sem a lányok nagy öröme. A fiúk a rap számokat részesítették előnybe.

Gyorsan elrepült a három óra, nem szívesen kezdtünk neki a pakolásnak. Azért, hogy egy kis lendületet kapjunk, a tanító nénik pörgős dalokat játszottak le, még a rendrakás közben is táncoltunk.

Fergetegesen jól éreztük magunkat ezen a délutánon! Egymás között, még napokig az ott történt eseményekről beszélgettünk. A jövő évi farsang nagyon messze van még, de már vannak ötleteink, amiket szeretnénk megvalósítani.

Goldfinger Gréta, Szent-Iványi Boglárka, Takács Nóra,

Szenecsár Bence – 4.c osztályos tanulók

Jégkorszak kiállítás

2.a

Az osztályunkat meghívta Boglárka Anyukája a Jégkorszak kiállítás megnyitójára. Már hallottunk a kardfogú tigrisről, a „szőrös elefántról”, sőt még képeket is láttunk róluk, de életnagyságban, természetes megjelenésükben találkozni velük, különleges élmény volt. Nagyon figyeltünk, hogy betartsuk a szabályokat. Csak azt érintettük meg, amit tábla jelzett, hogy lehet. Szívesen vettük kézbe a rég kihalt állatok csontjait, simogattuk meg a tatu páncélját. Nem is értem, hogyan nőttek ezek az állatok ilyen nagyra ilyen zord körülmények között. Nagyon érdekes volt a látogatás, lehet, hogy Anyát is elviszem.

Domján Zara

2.a

Egy hajszálon múlt

2019. nyarán a családommal Olaszországban, Jesoloban nyaraltunk. A szállásunk egy nagy kempingben volt.

Az egy hét alatt, amit ott töltöttünk, rengeteg élményt szereztünk a tengerparton.

Egyik este nagyon megijedtünk. Sétára indultunk a városközpontba, ahol rengeteg ember volt az utcákon. Az egyik helyen egy négysávos úton kellett átkelnünk. A zebrához érve körülnéztünk, és miután láttuk, hogy mindkét irányból lassítanak az autók, elindultunk. Mát majdnem átértünk, amikor észrevettük, hogy egy piros Fiat nagy sebeséggel tart felénk. Ekkor futni kezdtünk, apa éppen el tudott rántani a kocsi elől. Nem sokon múlt, de szerencsére nem ütött el. Nagyon félelmetes volt. A sofőr nem is fékezett, úgy hajtott tovább, mintha semmi sem történt volna.

A távolodó autó hangja sokáig kellemetlen maradt. Szerencsére mára ez már csak egy halvány emlék.

Jakabfy Levente

7.c osztályos tanuló

Farsang az 6.c-ben

Vidám napra ébredtünk február 17-én! Az Ady iskolában a felső tagozatosok farsangi mulatságban vettek részt.

Szorgos készülődés előzte meg a rendezvényt. Osztályfőnöki órán farsangi díszbe öltöztettük az osztálytermet az otthon és az iskolában elkészített girlandokkal, álarcokkal és sok más vidám hangulati elemmel. Az utolsó tanóra után mindenki felöltötte jelmezét és máris megkaptuk az előzetes feladatot: egy plakátot kellett készíteni. Az ötödik és hatodik osztályosoknak a kis tornateremben rendezett játékos vetélkedő színesítette a programot. Volt például öltöztetőverseny, vizuális memóriajáték és kekszunikornis is. Aztán egy megadott gyerekdalt egy más zenei műfajban kellett előadnunk. Nagyon mókás produkciók születtek. Osztályunk harmadik helyezést ért el. Majd a saját termünkben folytatódott a buli, melyről nem hiányozhatott a zene és a lufik. A finom pizza elfogyasztása után a zsákbamacskák is gazdára találtak. A hangulatot tovább fokozta, hogy előadtuk néhány társammal a saját költésű „Popej a tengerész” című dalt.

Táncolva, énekelve, vidáman úztuk el a telet és köszöntjük a tavaszt!

Koller Méda 6.c

Ady Iskola

Farsang az Ady iskolában

Zalaegerszegen az Ady iskolában is megtartották a farsangot. A felső tagozatosokat két csoportra osztották: 7-8. és 5-6. osztályosok. Én a nagyobbak színvonalas ünneplését követtem nyomon. Az osztályok együtteseknek öltöztek:

- 7.a. Tankcsapda
- 7.b. Walk the moon
- 7.c. Wellhello
- 8.a. Måneskin
- 8.b. Big time rush
- 8.c. Hungária

Sorszámhúzással kezdődött, hogy milyen sorrendbe adják elő koreográfiájukat. Majd egy vetélkedő következett, ahol a csapatoknak a választott együttesről kellett bizonyítani tudásukat. Mindeközben egy történetet kellett leírni különböző dalszövegrészletekből, ezek nagyon jól sikerültek. Majd ismét sorszámhúzás következett, a csapatok kiválasztották, hogy melyik rajongó valljon szerelmet a frontembernek. A zsűri által kitalált szavakat kellett beleszólni a szerelmi vallomásba, ezek nagyon viccesek voltak. Ezután még volt pár feladat, amit flottul oldottak meg a diákok. A trófeát a 8. c osztály vitte el, ők igazán felcsavarták a szőnyeget és felszántották a parkettet is. Véleményem szerint is megérdemelték az első helyezést. Minden osztály kapott különdíjat.

Az Ady iskola tanulói itt is bebizonyították, hogy milyen művészi vénával rendelkeznek. Örömmel tölt el, hogy részt vehettem ezen a jeles napon.

Horváth Krisztina, 8.c

Farsang

A mi iskolánkban a felső tagozatnak február 17-én volt a farsang.

Aznap rendes tanítási nap volt, délután kezdődött a hagyománnyá vált gyorsan ki mulatság. Reggel már nagyon sok osztálytársam jelmezbe öltözve jött az iskolába. Én tanítás után mentem haza felvenni a jelmezemet. Az egyik barátnőmmel egy ismert sorozatból öltöztünk be a két főszereplőnek. Délután háromkor rajtolt a farsangi bálunk az iskola tornatermében. A maszkabál első legnagyobb eseménye a jelmezesek felvonulása volt. Ötletes, kreatív maszkokat, állatokat, meseszereplőket láthatott a közönség. Egyre többen választották a jelmez kiválasztásánál a saját kézzel való elkészítés módját, ezzel is színesebbé, érdekesebbé, színvonalasabbá téve a farsangi eseményt. A felvonulás után vetélkedők kezdődtek, nagyon tetszett nekem a program. A játékban második helyezést ért el az osztályunk. A farsangi vetélkedő után minden osztály a saját termében folytatta a mulatságot.

Ezen a vidám délutánon pompás elszórakoztam, és szerintem minden osztálytársam jól érezte magát. Remélem jövőre is hasonlóan jó farsangunk lesz.

Fitos Dóra 6.c

Zalaegerszegi Ady Endre Ált. Isk., Gimn. és AMI

Farsang

Az idei farsang a DÖK szervezésében valósult meg. Előfeladatnak minden 7. és 8. osztályban választani kellett 5 zenét, amit az osztály többsége ismer. Valamint egy együttest, aminek a tagjaink és rajongóinak kellett beöltözni a farsang napján, február 10-én. A mi osztályunk a WellHello-t választotta.

Az előkészületekben sokat segített a rajztanárunk, akivel díszlet autót, rajongóknak táblát és WellHello feliratos pólókat festettünk. A többi feladatot csak aznap kaptuk meg, ami koncert plakátkészítése, 25 db sorszámozott belépőjegy és egy műsorszám kitalálása volt. Ezzel kellett az öt tagú zsűrit elkápráztatni. A feladatokra kb. 1,5 óránk volt.

A farsangi vetélkedő 15:00-kor kezdődött. Először egy fogalmazást kellett írni a választott zenék szövegeinek felhasználásával. Ezután minden osztály előadta a produkcióját. A feladatok sora követte a táncos produkciót. Mindent a zsűritagok pontoztak, melyet végül összeadva kialakult a sorrend. Mi, 7.c-ek a második helyen végeztünk. Oklevelet is kaptunk, amin a „legprecízebb” osztály felirat szerepelt.

A délutánt a gimisek által szervezett disco zárta. Nagyon jól éreztük magunkat...nem baj, hogy nem mi nyertük meg a vetélkedőt. Majd jövőre!

Kaszás Dóra 7.c

Zalaegerszegi Ady E. Ált. Isk., Gimn. és AMI

Farsang

Erre a napra mindenki készült, és izgalommal készülődött meglepő, szebbnél szebb, viccesebbnél viccesebb és kreatívabb jelmezekkel. Mindenki hozott édes és sós ételeket, valamint italokat is.

Az ötödik és a hatodik osztály egybevonat vetélkedőn vehetett részt.

Voltak, akik a vetélkedő előtt öltöztek át, és olyanok is akadtak, akik már órák előtt jelmezt töltek. Én a legjobb barátnőmmel focistának öltöztem. Először zombi focistának öltöztünk volna, de az osztálytársunk sajnos mégsem festett ki minket.

Az órák után indult a készülődés. A vetélkedőre a mi osztályunk fújta fel a lufikat, tette a helyére a matracokat. A munkának meglett a gyümölcse, egy izgalmas vetélkedő fogadta az osztályokat. Külöfőle versenyszámokban mérhettük össze tudásunkat, mint például rajzolás emlékezetből lufit tartani egy körben, keksztorony-építés egy társunk fejére, öltöztetés és még megannyi ilyesforma feladat. Itt adhattuk elő az osztály által húzott feladatot is. A mi osztályunk Az elvesztettem zsebkendőmet című gyerekdalt adta el rock stílusban. Még hamis (játék)pénzt is használtunk a zsűri lefizetésére, de így is csak harmadikok lettünk. Egy nagy édességcsomagot is nyertünk. Vetélkedő után, mint minden osztály, a termünkben folytattuk a bulizást. Ekkor húztunk zsákmacskát, buliztunk a már előre kiválasztott zeneszámokra, és ettünk is a vetélkedőn megnyert csomagból. A végén még pingpongoztunk is.

A farsang pakolással ért véget. Majdnem mindenki ötösre értékelte ezt a napot, a végére már mindenki elfáradt közülünk. Én is, de szerintem jól sikeredett ez a farsang!

Farsang

Már nagyon vártuk az utolsó órától való kicsengetést, mert az azt jelentette, hogy kezdődhetett a farsangra való készülődés.

Mindenki átöltözött a saját jelmezébe.

Voltak, akik összeöltöztek, és akik egyedi jelmezben jelentek meg. Egy órával a vetélkedő előtt megkaptuk az első feladatot. A Virágéknál é a világ című dalt kellett hip-hop stílusban előadnunk, és egy plakátot terveznünk 6.a felirattal. Időn belül sikerült teljesíteni a feladatot, és utána elmentünk a verseny helyszínére. Mikor az egész ötödik, hatodik évfolyam megérkezett, elkezdődött a vetélkedő. Először a jelmezeinket pontozták, később voltak ügyességi, gyorsasági feladatok is. A kedvencünk az öltöztetős feladat volt, amiben az egyik osztálytársunkat kellett teljes ruházatba öltöztetni, ez nagyon szórakoztató volt. A megmérettetést az zárta, hogy a produkciónkat kellett előadnunk. Egy kis idő után kiderült, hogy a mi előadásunk lett a legjobb. Amíg váraoztunk a zsűri összesítésére, megtanítottuk a többieknek a táncot. Miután megtanulták, jöhetett az eredményhirdetés. Az utolsó helyezettől haladtak az elsőig. Mikor már a harmadik helyezettet mondták, biztosak lehettünk benne, hogy az első kettő között leszünk. Nagyon szerettük volna megnyerni a versenyt, és sikerült is. Kaptunk egy bulicsomagot tele édességgel, és még egy tortát is. Az osztályba visszaérve megünnepeltük a téli születésű osztálytársainkat. A hátralévő időben ettünk a nyereményünkből, zenét hallgatunk es társasoztunk. A farsang zárásaképpen a 7-8. osztályosok rendeztek egy táncos, éneklős estét, ahova mi is elmentünk.

Annak ellenére, hogy a betegségek miatt kevesen voltunk, nagyon jól éreztük magunkat.

Neuhold Luca és Kézsmárki Hanna 6.a

Interjú Perom Laurával (8.c)

Téma: a farsang

Készítette: Kovács Villő (8.c)

1. Farsang előtt

Idő: 2023.02.17. délelőtt

-Hogy érzed magad most az előadás előtt?

-Kicsit izgulok, mivel elég sokan hiányoznak, és így nehéz lesz eltáncolni az új koreográfiát a megszokott helyett.

-Mióta készültetek erre a produkcióra?

-Farsang előtt kb. három héttel kezdtük el. Talán február elsején volt az első próbánk, Kinga néni rászánta a tesióráját.

-Milyen volt az eredeti tánc?

-Ott mindenki párban táncolt, és volt mellettük a „banda”, ami néhány fiúból és három lányból állt. A banda ugyanazt a táncot járta, mint a párosok, csak egyenként próbálták.

-Sokat változott az új koreográfia a régihez képest?

-Hát abban, akinek tudtak, mindenkinek fiú-lány párt adtak, de a mostaniban csak lánypárok vannak, mert kevesen vagyunk.

-Te párban vagy a bandában táncolsz?

-Én a bandában, de most párban fogok.

-Melyik együttesnek öltöztetek be, kit választottatok?

- A Hungária együttest.

-Melyik zenére fogtok táncolni?

-A Csavard fel a szőnyeget című számra.

-Kicsit másmilyen a ruhád, mint a többieké, és páróka lesz rajtad. Miért?

-Én vagyok a Hungáriából Dolly, az énekesnő.

-Milyen feladatokra számítasz a farsangon?

-Szerintem hasonló lesz, mint az ötödikes farsangon, ami volt, meg talán olyan, mint a gólyaavató. Szóval lesz valami, amit tesizez használt eszközökkel kell csinálni, pl. labdát pattogatni, vagy valami ilyesmi, meg lesz talán éneklés is.

-Akkor sok szerencsét a farsanghoz!

-Köszönöm!

2. Farsang után

Idő: 2023.02.17. este

-Hogy érzed magad, megkönnyebbültél?

-Egyértelműen, igen.

-Mi történt a farsang előtti órákban?

-Én és az egyik osztálytársam elmentünk a feladatunkért, ami egy plakát és 25 koncertjegy megtervezése volt.

-Milyen plakátot csináltatok?

-A Hungária egyik lemezborítóját másolta le az egyik osztálytársam.

-Mennyi idő volt elkészíteni a plakátot meg a jegyeket?

-Kb. 1 óra.

-Milyen volt a készülődés? Ruha, haj?

-Az egyik osztálytársam anyukája bejött az iskolába és megcsinálta a hajunkat, bár a fiúkét Kinga néni „állította be” jó nagy adag zselével.

-A lányok ruhája egységes volt, azt honnan szerezték?

-Az egyik osztálytársunk anyukája hozta nekik az egyik kölcsönzőből.

-Hogy nézett ki a lányok és a fiúk ruhája?

-A lányoknak egyberészes szoknya volt, aminek fekete volt a felső része az alsó meg színes, és mindenkinek más színű. A fiúkon fehér ing volt, színes nyakkendő és fekete nadrág.

-Mondtad délelőtt, hogy más lett a koreográfia, de így is megmaradt a banda?

-Igen, azok voltak a fiúk, de most nem táncoltak, csak hangszerekkel „zenéltek”, amit ők készítettek.

-Készülődés után mi történt?

-Gyülekezni kellett a tornateremben, majd osztályonként bevonultunk.

-Aztán?

-Sorszámokat kellett húznunk a feladatok kezdéséhez, hogy ki mikor következik.

-Hogy sikerült a tánc?

-Előadtuk. Jó volt, a végén ledobtam a parókámat is.

-Tánc után jöttek a feladatok?

-Igen, a választott együttesel kapcsolatban voltak kérdések, meg dalokat kellett

felismernünk. Volt egy olyan feladat is, hogy a Hungária egyik zenéjének a dalszövegével kellett „szerelmet vallani” egy rajongónak az együttes egyik tagjának. Ez elég vicces volt. Utána volt Just Dance feladat, az volt szerintem a legjobb. Ezek után a zsűri összesített, és mindenkit külön kategóriákba sorolt. Mi lettünk a „legszívesebb osztály”. Sőt, a farsangot is mi nyertük meg, mert szereztünk plusz pontokat, főleg a Just Dance-nél.

-Utána következett a buli?

-Igen, a harmadik blokkban volt a diszkó. Előtte még ettünk pizzát. ☺

-Meddig tartott a buli?

-Kb. 18:17-kor lett vége, mert elromlott a JBL. ☹

-Amúgy milyen volt a hangulat?

-Nagyon jó volt.

-Köszönöm, hogy válaszoltál a kérdéseimre!

-Nagyon szívesen.

Farsang

Február 18-án reggel izgatottan ébredtem fel, mivel tudtam, ma lesz a farsang az Ady iskolában. Miután vége lett az utolsó órának is, megebédeltünk, és átöltöztünk jelmezeinkbe. Rengeteg fotót csináltunk. Nagyon ötletesek voltak a ruhák! Mikor fél kettő lett, az osztályból kettő képviselő felment az előzetes feladatért. Vanessza néni hat-hat papírt tartott a kezében. Az egyik haton gyerekdalok voltak, míg a másikon különböző zenei stílusok szerepeltek. Minden osztály húzott egyet-egyet, és abban a stílusban kellett elénekelnük a húzott dalt. Még szerencse, hogy Márta nénivel az énekórán átismételtük a dalokat! Erre a feladatra egy óránk volt. Osztályfőnökünknek, Vanessza néninek előbb el kellett mennie, mivel ő vezette a vetélkedőt. Fél három körül elindultunk mi is a kistornaterembe Márta néni kíséretével. Amikor megérkezett az összes osztály, fel kellett vonulni a zsűri előtt jelmezeinket bemutatva. Második feladatunk az volt, hogy fel kellett öltöztetni valakit egy nadrágba, amibe egy övet kellett belefűzni, ingbe, napszemüvegbe és kalapba úgy, hogy akit öltöztettek, csak kicsit emelhesse meg a kezét és a lábát. Volt olyan feladat is, amiben egy képet kellett lerajzolni emlékezet alapján, vagy például poharakból kellett piramist építeni, de ehhez hasonló volt az, amikor kekszről tornyot építettünk osztálytársam homlokára. Nekem a kedvencem mégis a gyerekdalos feladat volt, amire a vetélkedő végén került sor. Nekünk a Virágéknál ég a világ című dalt kellett elénekelnünk hip-hop stílusban, amivel meg is nyertük ezt a feladatot. Ameddig a zsűri összesítette a pontokat, addig megtanítottuk a többi osztálynak a mi táncunkat, amit mi koreografáltunk. Amikor a zsűri végzett, mindenki izgatottan várta az eredményt. Nem az első helyezettel kezdték, így csak fokozták a feszültséget. A végén az 5.a és köztünk dőlt el, ki lesz az első. Amikor megtudtuk, hogy mi nyertünk, nagyon megörültünk, mivel a nyertes kapott egy Marlenka tortát. Minden osztály kapott egy buli alapsomagot, amit az osztályban fel is bontottunk. A buliban társasoztunk, táncoltunk, és aki szeretett volna, elmehetett a hetedikesek és a nyolcadikosok diszkójába. Én nagyon jól éreztem magam!

Varga Dóra, 6.a

Tahin Júlia Katalin: Sára elment

A távolodó autó hangja sokáig kellemetlen maradt.
Emlékszem, hogy csak álltam ott és néztem a kihalt utat, ahonnan az a bizonyos autó is elment.

A legjobb barátnőm és a szülei ültek benne. Elköltöztek, mert az apukájának egy nagyon jó állást ajánlottak külföldön. Sárának (így hívták a barátnőmet) pedig új iskolája, új barátai és mellesleg új legjobb barátnője lesz. Én pedig itt maradtam egyedül. Újra és újra lejátszottam magamban a sok emléket, élményt, melyeket együtt éltünk át.

Másnap az iskolába magányosan mentem be, ültem le és nyitottam ki a könyveimet. Sára, amikor még itthon volt, mindig elfelejtett füzeteket és könyveket hozni, ezért mindig úgy raktam a könyveket, hogy ő is lássa. Mindig sokat nevettünk azon, hogy milyen ügyetlenek voltunk tesiórán. Néha meg együtt szomorkodtunk, ha rossz jegyet kaptunk. Hiányozni fognak családjaink közös nyaralásai is, Sárának balatoni nyaralójában.

Nem tudom, hogy lesz-e valaha olyan „legjobb barátnőm”, mint Sára volt.
De a távolodó autó hangjáról még mindig ő jut eszembe.

Tahin Júlia 7.c
Zalaegerszegi Ady Endre Ált. Isk., Gimn. és AMI